

פ ר ו ט ו ק ו ל מס' 77 / ד

מישיבת ועדת הכספים, סיום א', כ"ג באדר תשט"ו
(20.3.55), בשעה 10.15.

ברכור: חברי הועדה: י. גורז - היו"ר
ס. דיין
ק. לוז
א. ציזלינג

מוזמנים: סר קרן - מטעם הכסטה
סר חרטון - נציב שירות בתי-הסוהר
סר פלד - מנהל מסדף הפיתוח
סר בן-דרור - מטעם מסדף האוצר
סר בזק - מזכיר הועדה

סדר-היום: הצעת התקציב לשנת 1955/56 (מסדף הכסטה,
מסדף הפיתוח)

1. הצעת התקציב מסדף הכסטה

היו"ר י. גורז: (קורא סעיפי תקציב מסדף הכסטה)

יש לי שלש שאלות:
א) מוקדס לתרבות סכום של 25 אלף ל"י;
בראה לי שהסכום הזה צנוע לטדף, הייתי טבקס דברי הסבר לכך.

ב) טדף פעם בפעם מתעוררת השאלה - טדוע אין
מגדילים את מסדף כלבי הכסטה, סמספרם הוא כיום 120. מה הם הקשיים?

ג) לפי "דברי ההסבר" יש ירידה בטסדף
האסירים והעצורים כאחד; האם
ובין התמעטות מסדף העצורים?

א.ס. גביחובטסי: האם סופר הסבב בבתי-הסוהר? לא טזמן קראתי
בעתון "חרות" דברים טזעזעים עד טמד.

העם הטסעדות בטחנות הכסטה כסרות או לא?
אני טבקס לקבל פדטים - כמה טסעדות יש ליד הכסטה וכמה הן תחת פיקוח
הרבנות.

בקטר לרטה התרבותית של הטוטד. אנו רגילים
טדמתם של טופטים וטוטדים צריכה להיות גבוהה טהטטועת, טסום שאלה אנטים
הטמונים על אחרים. אולם אינני יודע מהי הרוח, מבחינת ערכי היהדות,
טטחדירים לטוטד אני רואה את פעולות הטסיון - יהודים הולכים לטטד
וטוטרים נותנים חסות למסיון. אני זוכר טסדף טוטדים בימי הטנדט, שלא
נהבו דווקא לפי החוק, התנהבו כטוטרים יהודיים, ואילו כעת, בכל טקרה
טבאים להציל בפטות הכסטה, עוסדת על הטטד.

הוא הדין בנוגע לשמירת השבת - כחיש
חילול שבת המסורה מתגייסת להגן על מחללי השבת. במקרים כאלה היא מגלה
זריזות לטובת.

מהו הכיוון התרבותי-יהודי הטכניון את
המסורה? אינני רוצה לדבר בהכללות - כי אני פוגש סוטרים בבית-הכנסת -
אבל אני בטוח שטילו היה כיוון כזה. במסורה זה היה מציל גם אחרים. אני
מבקש לדעת מה נותנת המסורה בעניני תרבות ורוח.

אני חושב שהיה רצוי מאד להקים בתי-
כנסת בריכוזי סוטרים. לעולם לא ראיתי בית-כנסת בתחנת מסורה. מה שכן
ראיתי - יחס של זלזול כלפי קודמי ישראל.

היו"ר י. גורני: במה זה מתבטא? אי אפשר לדבר בדרך הכללה.

א.ט.א. גניחובסקי: בזלזול, בפראות, בליגלוג, בשנאה.

כשהייתי באמסטרדם הופתעתי למראה היחס
האדיב מאד הסוטרים. אני חושב שבכל עיר, כמו ירושלים, תל אביב ועוד,
צריכה להיות קבוצה של סוטרים מובחרים כדי להדריך תיירים ואנשים מאוץ
לארץ, ולנהוג בפידת הכנסת אורחים היאה למדינתנו.

היו"ר י. גורני: בשעת הדיון בכנסת על תקציב המסורה

נמתכה בקורת קשה מאד על ידי חה"כ רחל
צברי על בית הסוהר בנוה תרצה. היא נתנה תיאור עגום על הסצב, שינשבות יחד
פסיכופטיות, זונות ופושעות אחרות, והדברים עשו רושם רב. גם שר המסורה
כמעלה על הדוכן להשיב הודה שהסצב הוא רע מאד, אם כי יש הטבה לעומת הסצב
שהיה קודם. האם אין אפשרות לתקן את הסצב?

א. ציזלינג: ראשית כל ברצוני לשאול כמה שאלות בקשר

לכתוב בדברי ההסבר. כיצד יכול להיות
הבדל בין מסכורת 200 המא"זים לבין מסכורת 200 הנוטרים. ההפרט הוא יותר
מ-50% לגבי אותו מספר.

בקשר להענקות להבראה ונופס: לפני 3
שנים זה היה 30 ל"ע, אח"כ ההענקה הופסקה, כעת מוקצב סכום של 80 ל"ע
בטביל עובדי הלשכה הראשית. אינני מבין את המספר הזה. האם זה מעוד?

ביחס לשאלת הנוטרים ביטובים ודרגת

המסירה ביטובים. החלק השומר על הספר נקרא כעת מספר הגבול הנמצא במסגרת
המסורה. אני מעוניין לדעת מה הן תביעות המסורה שלא סופקו, או שמא אין לה
תביעות. אני מבין שאינכם רשאים כעת לדרוש תקציב יותר גדול, אבל אני רשאי
לשאול שאלה אינפורמטיבית - מהי תוכנית המסורה למספר הגבול. אנו נתקלים
בחזיון שיטובי הגבול בדרך-כלל סופקרים. אינני רוצה למעט את ערך מספר הגבול,
אני יודע באיזה תנאים הוא עובד - אינני רוצה לעורר את שאלת הצבא והמסורה -
אבל אני רוצה לדעת מהי התוכנית שלכם כדי להבטיח מינימום של בטחון
ליטובי הספר.

ביחס לעבירות תנועה. הרבה דברים הוטבו -

סדרים בערים, בכבישים, בחציות דרכים וכו', אבל כשאני מתבונן בטבלת
העבירות, בדו"ח שמסרתם, אני רואה למה הן העבירות ומה נובעות התאונות.
ואין כל פרופורציה בין עבירות ובין סיבת התאונות. כשאתה רואה את האחוזים
של סיבות התאונות ואתה רואה את העבריינים, טאיזו סיבה הם נענשים - אין
כל פרופורציה. סיבת התאונות העיקרית הן פחות משתקפות לגבי עבריינות
במעשים. לפעמים אני רואה שמסקיעים כוח ומרץ בדברים שאין להם ערך.
למשל: אסור לנהוג יותר מ-70 קל"מ, אבל כשהמסורה אורבת במקום שבאופן
טבעי נהג נוסע 75 קל"מ, הרי זה דבר נטול-ערך, מבחינת העבירה.

אני רואה מארבים כאלה במקומות שהדרכים יטובות וטובות ביותר, היטח הוא פתוח ללא כל חציות. ואילו במקומות יותר סרוחקים, שיט בהת סכנה של פגיעה, שם הפיקוח הוא הרבה יותר חלש, פרט לדרך לירושלים, עליה נותנים תשומת-לב הוגנת וטורי התנועה. אני רואה השקעת כוח גדולה מצד המטרה לרישום דו"חות בעבירות שקל לרשום דו"ח. אני מבקש הסבר לפרופורציה בין האסונות לבין העבירות.

אני עובר לפרופורציה אחרת - עבירות ורישום עבירות. כשאנחנו שואלים את נציגי סטוד המסחר והתעשייה בדבר הבאה לדין של עבריינים שונים, בתחום הכלכלה, התשובה היא - המטרה לא סטרה לנו את החומר. יש מקרים שאנשים אינם טובאים לדין גם כשנסטרת על כך הודעה רשמית, למשל, הודעת שר המסחר והתעשייה על בטר גטל כתשובה לטאילתא. כיצד יתכן שבדו"ח שלכם ושלמות רק 90 עבירות של ספסרות במסך כשנה?

היו"ר י. גורי:

אני רוצה להציג שאלה נוספת בעקבות שאלתו של חה"כ ציזלינג בקשר לעבירות תנועה. יש בהגי אנטובוס המסאירים את הדלת פתוחה בזמן שמעלים נוסעים ויחד עם זאת מתחילים להניע את המכונית. זוהי תקלה חסרה מאד, אנשים נופלים, נחבלים, לטעמים המקרים הם עוד יותר חסורים. בהג שנוהג כך הוא עברייני; האם אי-אפשר להתקין תקינות, לפיהן הנתפס בעבירה כזו יועמד לדין?

בענין מטטר הגבול: הסברים על מטטר הגבול כמעט ואינם מצויים בדברי ההסבר; חה"כ ציזלינג אמר בשאלתו שאין המטרה רשאית לבקש בפעם זה תקציב נוסף, אבל למעשה זוהי כל הבעיה. אנו יודעים שעוד טיליון או חצי טיליון ל"י יכולים להציל חיי אנשים, אבל טיליון זה איננו, וזה ענינה של הכנסת. מכל מקום הכנסת חייבת לדעת - מה חסר מבחינת אופטיסום ידוע.

א. ציזלינג:

מהו המצב החוקי: האם מותר לטוטר תנועה לעצור מכונית צבאית ולטוטר צבאי - מכונית אזרחית? בחלק מן עבירות התנועה לצבא חלק גדול, ביחס לסינוור הוא נוטל את המקום הראשי. עוד לא ראיתי מקרה שטוטר צבאי יעצור מכונית אזרחית או שטוטר תנועה יעצור מכונית צבאית, גם כשיש סיבה לכך. אינני יודע מדוע לא נוצל הדבר לטובה.

מר סרוג:

אסיב לפי סדר השאלות.

התקציב לתרבות הוא למעשה לא רק בטביל תרבות אלא גם בטביל סעד. אבל אם לפי סעיף זה נספוט על פעולות התרבות במטרה, הרי יתקבל מצב עגום מאד. אולם אין הדבר כך, טכיוון שיט סעיפים אחרים, כהדרכה, למשל, אשר אנו רואים אותם כסעיפים המכוונים לפעולות תרבותיות. פעולה תרבותית אנו רואים כחלק מן ההדרכה. אנו מלמדים את הטוטר עברית או אזרחות, הרי פעולה זו היא חלק מההדרכה. לכן יש לדאוג בחלק מן התקציב המוקצב להדרכה תקציב הסכוון לפעולות תרבות.

בפעולתנו התרבותית אנו נעזרים על ידי גופים שונים, כגון סינהל ההסברה, הסקיים כעת בבית-הספר לקציבים סיעורים לאזרחות. המטרה טקיימת את המקום ואילו הסיעורים הם על חשבון סינהל ההסברה. כלומר, אם נביא בחשבון את סכר הפרצים, שהוא על חשבון סעיף מסכורת, החזקת המקום, הריהוט וסעיפים אחרים, הרי מתקבלת תמונה אחרת לגמרי. אנו גם מוצלים את המבצע להנחלת הלסון, מסום סידיעת השפה היא היסוד לכל פעולה תרבותית, 90% מהטוטרם הם עולים חדשים, יש לנו גם קציבים שאינם שולטים יפה בספה. לכן, עם כניסת הטוטרם לבסיס האטונים, עלינו להתחיל ללמדם סאל"ף ביל"ת, יש שאנו מלמדים אותם כיצד אוכלים בטולג וסכין. לו היה התקציב לתרבות גדול יותר - מה טוב, אבל אין לדון לפיו על פעולות התרבות במטרה.

כיצד מתחלק הסכום הזה בין תרבות וטעוד?
ברובו מוצא לתרבות.

היו"ר י. גורני:
טר סרן:

כלבי-סטירה. לדעתי כלב סטירה הוא גורם
טועיל מאוד בבטחון, אבל אינני חושב שטקוטו בטטירה. גידול כלבי-סטירה
הוא ענין ישובי כללי, הייתי אומר שכלב צריך להיות בכל-בית. יש שלגבי
הסטירה כלב-סטירה חדל להיות טועיל.

אין זו שאלה של קוסי בהסגת כלבים גזעיים.
בסטירה הכלבים מתחלקים לסני סוגים - כלבי-גישוש וכלבי-סטירה. כלבי-הגישוש,
מסוממים בהם בשטח פתוח, כי הם אינם יכולים להביא תועלת בעיר המלאה-ריחות
הטפריעים לפעולת הגישוש של הכלב. בשטח פתוח רוב הפסעים נעשים על ידי
סטגנים; כלב גישוש הולך בעקבותיהם, הוא מוכיח שהעקבות מוליכים
לעבר הגבול, וכאוי נפססת עבודתו. למניעת פסעים כמעט ואינו עוזר.

סטירת הסטירה מתבטאת על פי רוב במארבים.
אין טעם שמוטר יתהלך גלוי ליד הגבול. במארבים הכלב - מדובר כעת על כלבי-
סטירה - לפעמים מפריע יותר מאשר עוזר. קשה מאוד לחנך כלב על מנת שידע מתי
עליו לנבוח ומתי לא. אולם, אילו הכלב היה נמצא בבית, או בכפר, שם אין
בעיה של התגלות, שם כלב סטירה טועיל. לכן הסטירה לא מצאה לנחון לבקש
הגדלה בתקציבה לשם טיפוח כלבים.

א. ציזלינג:
מדוע הסטירה איננה גורם לריבוי כלבי
הסטירה בישובים?

כפי שאמרתי זה צריך להיות ענין לתנועה
ישובית והסטירה יוכלה לתרום את חלקה.

טר סרן:

הקשר בין מספר האטורים ומספר העצורים.
ברור שקיים קשר של פרופורציה ישירה באשר כל עצור הוא אסיר בפוטנציה.
במידה שיש פחות אטורים יש גם פחות עצורים.

האם עצם התופעה של התמטות מספר האטורים
והעצורים היא נושא של מחקר? האם אפשר
לזקוף זאת על חשבון שיפור המצב הסודרי בקרב הישוב או על מידת ערבותה
של הסטירה, או אפשר לזקוף זאת על גורם שלישי - שאינם תופסים את העבריינים?

היו"ר י. גורני:

לדעתי מספיעים כאן כל הגורמים ביחד;
(א) שיפור המצב הכלכלי במידה מסויימת;

טר סרן:

(ב) אי-הכדאיות שבפסע. הפסע בארץ אינו מסתלם, מסום שאחוז התמינות הוא די
גבוה. פוטעים טועדים טגיעים למסקנה שלא כדאי להם לפסוע. עובדה שגם
פוטעים מהרציניים ביותר החליטו שמקומם אינו בארץ. האוכלוסיה קטנה;
הם מוכרחים להתבלט, כל שומר מכיר אותם. הרבה פוטעים עזבו את הארץ.
כאן הסטירה אינה צריכה לספור על האובייקטים שעלולים להיות קרובן לפוטעים,
כי יותר קל לה לספור על הפוטעים עצמם, כך מובעת מהם כל אפשרות של
חופש תנועה ופעולה.

התעוררה שאלת הכסרות, שאלת זריזות
הסטירה במקרים מסויימים, כיוון הסטירה בפעולתה ובגישתה וכו'.
הקו של הסטירה הוא לספור על החוק. אנו מסתדלים לחנך את השוטרים לספור
על החוק כלטובו - בין אם הוא מוצא חן בעיניהם ובין אם לא. אם לפיטחו
נדמה שהסטירה מראה זריזות במקום מסויים, לפיטחו אחר נדמה שהזריזות היא
במקום אחר. לא קל להחזיר לקצינים ולשוטרים את ההכרה שתפקידם הוא לספור
על החוק. אני מוכן לוטר שאין. אי אף שומר שס לפזר הפגנות - לא של
קוטוביסטים, לא של רעבים ולא של שוטרי סבת; אבל במידה שמוכרחים לעשות זאת -
הוא עושה זאת. אם כל אחד טוען שהסטירה מעונינת לרדות דווקא בו -
הרי זה מראה שהסטירה אובייקטיבית. אני מבטיח לכם שכל שומר היה מעונין
להפריע לפעולת המסיון להביא יהודים לסעד - אבל הוא אינו יכול לעשות זאת.

לענין הטעדות, רוב הטעדות של המטרה
הן כשרות ובטאות בידי אנשים פרטיים.

א.מ. גביחובסקי: העם הטעדות בטרו בכרוזים?

מר קרו: אינני יודע. בכל חוזה שהמטרה עשתה
עם בעלי הטעדות התנאי הוא - כשרות.
העובר על חוקי הכשרות - מבטלים את חוזהו. בדברים שנתפרסמו בעתונות
אין כל סמך של אמת.

אינני רוצה להשוות את מטרת המנדט
למטרה שלנו, אני יודע שבזמן המנדט שוטרים נהגו לא לפי החוק, אבל אינני
חושב שמישהו ידרוש מאתנו שנתחשב בחוק אחר מחוץ לחוקי המדינה.

בריכוזי שוטרים גדולים יש בתי-כנסת,
אבל לדאבוני אין צובאים על דלתותם.

דובר על סלקציה של שוטרים. אפשר להביא
הרבה דוגמאות על אמסטרדם, על לונדון וערים אחרות, אל אל לנו לשכוח שם
האזרחים הם אחרים והשוטרים הם מבין אזרחים אלה. אין שם בעיה שמישהו
אינו יודע את שפת עמו. אם היו מצעדי ספר שוטרים כדי להדריך את
התיירים, אינני יודע אם זה חשוב יותר מאשר לשלוח אותם לפטר בסכסוכי
סכנים, שהם אחד הדברים המוציאים את לסד המטרה.

ההבדל בין הסך הכולל של טעדות המאזים
לבין הסך הכולל של טעדות הנוטרים נובע מתוך כך שבתקציב הנוטרים
כלולים כל ההוצאות.

א. ציזלינג: בתקציב יש טעדות לחוד והוצאות לחוד.

מר קרו: אני יכול לוטר שאין הבדל בין טעורתו של
מאז לבין טעורתו של נוטר, פרט לפקדים
סווייטים, כשמה"זים אינם סוכנים לקבל תפקיד זה במטרה שליפה אלא בחצי מטרה,
על סנת סיתפנו גם לעבודת טקס.

הענקות להבראה אינן טספיקות. עם זאת
אני יכול לוטר שהמטרה אינה טקופחת אלא להיפך, טסום שהיא טקייטת בית-
הבראה שלה בראש הנקרה, ניכולה לתת הבראה לעובדיה בבית-הבראה שלה.

א. ציזלינג: מהו טספר המקומות?

מר קרו: השנה היו 50 בחודשי הקיץ. בקיץ הבא
אנו בגדיל את הטספר ל-80. המחזורים הם
של 10 ימים.

א. ציזלינג: הנוטרים מטלמים טסהו?

מר קרו: הם מטלמים חלק וחלק מטלם מתקציב זה.

מספר הגבול ותוכנית המטרה. כל הבעיה של
המטרה, בקידה שדובר על תקציב, היא בעיה של כוח-אדם. כוח-האדם במטרה
אינו מטפיק כדי לכסות את כל הצרכים כפי שהמטרה רואה אותם, הוא הדין
לגבי מספר הגבול. ברור שהמטרה חאה את מספר הגבול כדבר הרבה יותר חשוב
והציני לעומת יתר תפקידיה, וכאשר עומדת בפניה הברירה, האם להחזיק
שוטרים בתל-אביב, לסיורי לילה, כדי למנוע גניבות, או להחזיק יותר אנשים
במספר הגבול, הרי ברור שהיא בוחרת בברירה השניה - להגדיל את מספר אנשי מספר
הגבול ובמידה מסוייטת מפקירה את תל-אביב.

אנו עדיין רחוקים מאד מהרצוי -
גם במסמך וגם במסמך הגבול. אינני רוצה לנקוף במספרים מדויקים,
אך מספר האנשים השוכרים על הגבול אינו עומד בטווח פרופורציה לאפשרויות
וטפדי ההסתברות ולצרכים כדי להגן על הישובים, כדי שנוכל להגיע למצב
שהיה חוסה בצורה בגבול שתטנע כל חדירת סתגונים. מסמך הגבול גדל
לעומת גדלו בראשית הקמתו. המסמך הגדילה את מספר הגבול מתוך הכוח
שעמד לרשותה לתפקידים אחרים. במסמך הגבול יש כיום 400 איש שאינם
נכללים בתקן מסמך הגבול ואינם על תקציבו אלא מוחזקים על ידי תקציב
המסמך.

יש לנו תביעות בקשר להקטת נקודות
לאחד הגבול, אשר תהיינה כעין נקודות אחיזה לסמירת הגבול. כיום, במידה
שאנו מקימים טחנה בטקום בקרבת הגבול, הרי אנחנו מבזבזים כוח רב
לשמירה על הטחנה עצמו. לא כזה המצב במקומות בהם יש לנו מבצרים, כמו
בגליל המערבי ובגליל העליון, שם יש מבצרים עם סערי ברזל, יופנאי אחד
מספיק כדי לשמור על כל המבצר ואילו יותר האנשים מתפנים לשמירה על הטביבה.
אם לסכם את תביעותינו בשתי מלים - אנו זקוקים לאנשים ולמבצרים.

לשאלת מסירת חומר למסרדי המטלה: על
עבירות בתחום הכלכלי בעיקר, ולהיפך - מסירת חומר מצד המסרדים למסמך.
המסמך איננה צריכה למסור שום חומר לשום מסרד. במידה שהיא נתקלת בעבירה,
כלכלית או פלילית, היא חוקרת, ובמידה שיש הוכחות - היא מביאה את העברייני
לדין. היא גוררת את כל המפרשה טראשית ועד סופה. אם יש מקום להביא
לדין את האנשים שעסקו במסירת בשר גמל - המסמך תביא אתם. אולם יש
מקרים שהמסמך נתקלת בקטיים הנובעים מאי-רצון הצבור למסור למסמך
ולעזור לה בחקירת אנשים החשודים בעבירה בתחום הכלכלי. אם יש במסרד
פלוגי פקיד החשוד בעבירה מסויימת, סבסים, במידת האפשר, לסדר את
הענין בתוך המסמך, מבלי למסור את האיש למסמך. לא הייתי אומר שזוהי
מחלה לאומית או בעיה מאד רצינית, אבל אנו נתקלים במקרים כאלה.

ישנה בעיה של עבירות כלכליות, שטו
שהמסמך אינה שולטת בו. ראשית כל, בגלל חוסר
הציבור. לדעתי, זוהי הבעיה העיקרית. בו בזמן שכל אזרח רואה כחובתו
להעיד על גניבה או פשע אחר, הוא בטום אופן אינו בא להעיד על עבירה
כלכלית. כי במקרים כאלה הוא רואה את עצמו כמלטיין. ואם מישהו
מתאונן בפני המסמך, במסע החקירה הוא מתחרט. גם עצם חוקי המיקוח,
הקיימים בלי לבצע אותם, הביא את המסמך לידי החלטה לצמצם את המהלך
הכלכלית ולהעביר חלק מאנשיה למחלקת העבירות הפליליות. המסמך נוכחה
לדעת שבהרבה מקרים היא עושה עבודה סזיפית.

בשאלה שאלה על מיעוט העבירות של מסמך
במידה שאי-אפשר להכניס עבירות מסויימות למסגרת מוגדרת אחרת, הרי אנו
מכנים אותן "עבירות מסמך". לגבי עבירות כלכליות המסמך הגיעה לידי
מסקנה שאין טעם לעסוק בהן.

עבירות תנועה. עבירות התנועה מתחלקות
לכמה סוגים; בראש וראשונה עבירות הקשורות בפניעת תאונות, החזקת טכניקות
במצב שאפשר לנוע בהן וכו'. הדגש הוא על אותן עבירות הגורמות לתאונות.
הסיבה העיקרית לתאונות היא - מהירות מופרזת. אם נדמה לפעמים שהמסמך
מציבה מארבים במקומות פתוחים שאין בהם סכנה, הרי דווקא במקומות כאלה
הסכנה היא גדולה יותר; נהג הנוסע בתוך ישוב או בשטח בנוי, חוט הזהירות
שלו מדריך אותו לנטוע יותר לאט; הוא מתחיל לנטוע יותר מהר ודווקא
בשטח פתוח, ובשטח כזה, גם אם יש אחוז אחד של סכנה שמישהו יחצה את הכביש -
והנהג אינו שולט בהגה - הרי אחוז זה הוא יותר מסוכן.

א. ציזלינג:
לפי הדו"ח שהנחתם על שולחן הכנסת
מהירות מופרזת מהווה רק 2.7%
מהסיבות לתאונות; דווחות על עבירות תנועה במהירות מופרזת - 23%
לעומת זאת חוסר זהירות וכו' מהוות 79.9% מהסיבות לתאונות; דו"חות
על עבירות כאלה נרשמו כ-23%.

סר קרן:

כדי להבין את הספרים בטבלה זו צריך להבדיל בין תאונות קטלניות ובין תאונות אחרות. לגבי המטרה התאונות הסוככות ביותר הן הקטלניות, וזוהן היא מסתדלת למנוע. לדעת המטרה, תאונות הנגרמות על ידי שהירות סופרות הן הרבה יותר רציניות מאשר אחרות. תאונה אחת העלולה לקרות במקום בו הנהג נוטע במהירות של 120 קל"ט היא הרבה יותר רצינית מאשר 10 תאונות במקומות של צפיפות, איפה שבדרך הטבע נוהרים יותר בנטיעה ונוסעים יותר לאט. לכן תשומת-לבנו העיקרית נתונה לפניעת תאונות קטלניות.

האם מותר לסוטר תנועה לעצור מכונית צבאית ולסוטר צבאי לעצור מכונית אזרחית? - התשובה חיובית, סוטר תנועה הרוסם דו"ח לנהג צבאי מעביר את הדו"ח למטרה הצבאית תחת להגיסו לבת-האשפת.

א. ציולינג:

אני מבקש לדעת מהו המצב שבחינה סטטיסטית. לאטיתו

סר קרן:

בדרך-כלל סוטרם אינם ססים לעצור חיילים ולבוא אתם בדברים, כי יש והחייל סטרב להראות את תעודותיו באמתלה שהוא חייל. למרות זאת יש מקרים שסוטר עוצר חייל, אבל מספרים איבני יכול לסוטר.

הוא הדין לגבי סוטר צבאי, גם לו מותר לעצור אזרח, אבל גם הוא אינו יס לקראת זאת. בדרך-כלל יש רשות לכל אזרח לעצור מכונית ולרסום דו"ח. השאלה היא האם הנהג יעצור. כל אזרח רסאי לבקש את הרסיון מהנהג, אבל אין הנהג מחוייב לתת לו אותו. סירוב הנהג במקרה זה אינו נחשב לעבירה, בו בזמן שסירוב כלפי סוטר נחשב לעבירה.

אשר לנעילת דלת האוטובוס לפני הנעת המכונית, הוראה כזאת קיימת. אף אסור לנהג לקבל כסף בעת הנטיעה.

היור י. גורי:

אני מבקש את סר חרמן להשיב על השאלות שנשאלו בקשר לבתי-הסוהר.

סר חרמן:

חה"כ גנחונסקי שאל האם סופר הפצב בבתי-הסוהר, ובשאלה זו הוא הסתמך על שורה של פירסומים בעתון, חרות. התיאור ב"חרות" ניתן על ידי אסיר לסעבר, סילונסקי, הידוע היטב בפצצה שהביא למסדר החוץ. בחור זה יטב לפני כשנתיים בבית-הסוהר ביפו זמן קצר מאד, אחר כך הועבר למעשיהו. על יפו הוא כתב ב-40 המסכים, על מעשיהו כתב רק מספט אחד, למרות שסם יטב בטסך כל הזמן. מספט זה היה שמעשיהו הוא קרן אור.

בית הסוהר ביפו אינו קיים יותר, הוא היה סגור עוד בהיות סילונסקי בבית-הסוהר. אנו ידענו שהמצב דע, אם כי לא היה כה רע כפי שתואר על ידי סילונסקי. היתה צפיפות, לא היו בתי-סיטוס עם סים, היו פסיכופטים עם אחרים, היו צעירים עם סבוגרים, אבל תקופה זו חלפה לחלוטין. ההתקפה המרוכזת שלו היתה על רופא סוויים אשר פוטר מהשירות. מה שבאמת לא היה טוב - המאסר ביחד של כל סיני סובי פוטעים - ראשוניים, רצידיביסטים, פסיכופטים ועוד. בבית-הסוהר ברטלה יש מחלקה טיוחדת לפסיכופטים בה מוחזקים אנשים אלה תחת טיפול טיוחד. הצעירים מוחזקים באגף לצעירים; הפוטעים הראשוניים נמצאים במעשיהו. אני חושב שאפשר לוטר כי בתקופה זו של שנתיים התקדמנו קטע דרך הרבה יותר גדול מאשר מפטר היה לצפות למסך שנתיים.

אחד הדברים שדובר בטאטרים אלה, על בתי-סיטוס, עי סרחון וכו', אינו קיים בסוהר בית-סוהר. בתל-טובד, שהוא בית-סוהר עוד מתקופת המנדט, לא היו בתי-סיטוס. הפעם קיבלנו תקציב לסידור בתי-סיטוס לפחצית התאים.

ועוד סבר שלא תואר נכונה בדברי ההסבר. נאטר כאילו הצעירים נפרדים לחלוטין מהסבוגרים, גם בבת-המלאכה. לאגף הצעירים שלנו יש פגם רציני ביותר; בדרך-כלל זה לא טוב שאגף צעירים יהיה על יד בית-הסוהר לסבוגרים. הצעירים עובדים ביחד עם הסבוגרים בבת-המלאכה. אני מקווה שהדבר הזה יתוקן בסנה הבאה על ידי הקמת טבנים טיווחים לבת-המלאכה לצעירים. מטרה העבודה מוכן להעמיד לנו את כל הציוד מתוך הטעם לטובת הכשרה עבור עולים חדשים.

עלינו להודות שהבקורת לגבי נורה תרצה מוצדקת. אנו יודעים יפה את המצב; אגף התקציבים יודע אותו לא פחות מאתנו; זוהי שאלה כספית. אנו הצענו הצעה פשוטה - להקציב לנו סכום כדי שבעצמנו נבנה בית-הסוהר לנשים. החומרים יעלו כ-70 אלף ל"י. כדי להחזיק את הנשים האלה איננו יכולים לבנות טוסד כמו טעסיהו, אנו מוכרחים להקים חומה גבוהה סביב בית-הסוהר. אנו מוכרחים לסגור אותם לחלוטין מהעולם החיצוני. החומה בלבד עולה כ-20 אלף ל"י. צריך להסאיר להם טח חקלאי, לבנות בת-המלאכה, ביתנים לשיכון, מטבח, ביתנים לכידור, לטיפול רפואי וכו'. כל זה אי אפשר לבנות בסכום קטן כ-70 אלף ל"י, והכרובה היא לחומרים בלבד. אנו הצענו הצעה כזאת, אני מקווה שקיימת הבנה - שר המטרה דיבר על כך לא אחת - ויש להניח שבמסך החודשים הבאים אנו נקבל הקצבה מתאימה כדי לתקן את המצב.

היו"ר י. גורני:

אני זוכר את סקירתך לפני שנה, אז היית במצב רוח הרבה יותר קשה. כעת מסתבר, שמלבד בית-הסוהר לנשים בנוה תרצה, כל שאר הדברים הם במצב טוב את הדעת.

מר חרמל:

אני שטח לציין כי לא קיימת יותר צמיפות. בית-הסוהר ברמלה מקיף 800 דונם, טזה 40 דונם ירקות, 20 דונם גלדיולות. קודם ישבו מסתננים יחד עם אחרים, כעת הם נפרדים והם גם כן מגדלים את הידרקות שלהם. תחלנו להקים בת-המלאכה כיום אפשר כבר להלביט אסיר. קיבלנו מהמטרה טדים מסוממים, אבל במצב טוב. בפעם הראשונה קיבלו האסירים בגד חדש, על ידי זה טרק קנינו את הבד ובעצמנו תפרנו את הבגדים. יש לנו בית-חולים גדול עם 35 מטות, אפילו מחלקה לשחפנים ואין כבר חשש להדבקה. הוצאנו את הפסיכופטים מבת-הסוהר וריכזנו אותם במחלקה טיווחת תחת פיקוחו של רופא. טלחנו 5 טוהרים לנס-ציונה, בבית-החולים המטלטלי, על מנת שיקבלו הכשרה כחובטים. כל זה כבר טיהר את האווירה.

יש מקום לציין את העזרה הרבה שנותן לנו מטרה הבריאות, כי הוא רואה בבעיה זו גם בעיה שלו. הרופא הוא על תקן מטרה הבריאות יחד עם עוד 3 עובדים.

בתי-הסוהר הם כבר מקום בו חיים ועובדים האסירים מביטים כעת לקראת התקופה שתתחיל מחודש מאי, כשיתחילו להסתכר מטרת עבודתם. בפעם הראשונה הכנסנו לתקציב סעיף הכנסה בסך של 112 אלף ל"י. אנו עשינו זאת כדי ליצור לעצמנו מטרה למאסף גדול, לא יהיה קל להסיג את המטרה, מסום שהאסירים הם בני אדם של סלקציה טלילית. טי שבכנס לזמן-טה לבית-הסוהר ולומר, אנו מסכים שהוא יוצא עם ידיעה מסויימת; אבל יש שבכנסים אנשים טיווחים יותר לקלקל. אבל בכל זאת אנו מטוכנעים שהבנו יכולים לתת ביטוי להתקדמות זו, אשר הפכה את בית-הסוהר ממקום כליאה למקום טחיים בו באופן נורמלי, עובדים, מקבלים טיפול רפואי וגם טיפול סוציאלי.

בסנה זו עשינו דבר טאולי טום מטרה מטלטלי לא עשה - טרצוננו הטוב הקטנו את התקן של העובדים, על ידי בדיקה עצמית של התקן. אנו רואים אפשרות לכך תודות לזה שאנו בנותנים לבית-הסוהר אופי חדש - בה במידה שהאסיר אינו יושב בצפיפות ואינו טתוח, אין הוא חושב על תוכניות בריחה, מסום שהוא רוצא טייס תכלית גם ביטיבתו בבית-הסוהר. סכאן - אפשר להקטין את כוח האדם הצריך לטמור עליו טפני בריחה. העובדים טעוסקים בטיקוטו של האסיר הם 21% מכלל מספר העובדים שלנו. למעשה הקטנו את סגל הבטחוני והטמעת, על ידי כך שבאים כעת במקום טוהרים טדריכים למלאכה, עובדים סוציאליים, אנשים טעוסקים בחינוך.

התקן שלנו מספיק לנו לקבל מחנכים בזביל אגף הצעירים, עובדים סוציאליים בזביל עבודה סוציאלית, אבל על חלק מהתקן הזה יושבים עד היום סוהרים, היות וקשה למצוא אנשים הסטודנטים והטובנים לעיות את העבודה הזאת בתוך כתלי בית-הסוהר. היו אנשים שהתענינו בדבר, אבל כשטענו שזה הסדור - ברחו. כדי להגיע לפתרון-מה שלחנו פעם הראשונה קצין אחד וטלית אחדים לבית-הספר לעובדים סוציאליים של עיריית תל-אביב. הם לומדים שם בסך שנתיים עבודה סוציאלית, ואחר כך הם חייבים לחזור אלינו לעבודה סוציאלית.

ט. דיון:

המטרה מקבלת הזנה כ-2 טיליון ל"י יותר מאשר קיבלה בשנה הקודמת, לסרות זאת הכפר אינו נוסר. נאמר בזמנו שיוקפו מספרות ניידות, אבל גם זה אינו מסנה את המצב. ההסתובנות, הגבולות, הרציחות נמשכים, המטרה אינה שומרת בכפר. כמה פעמים העליתי נושא זה בטאילות לשר המטרה, הוא השיב שבעיר יש יותר עבריינים. שאלתי היא: מדוע אין שנויון בין הכפר והעיר? תשובתו של שר המטרה איננה מתקבלת על הדעת - שבעיר יש יותר עבריינים. מקרי הרצח על ידי מסתובנים הם דווקא בכפר.

פר קרו:

אינני רוצה שיתקבל הרושם כאילו יש חילוקי דעות בין זה"כ דייך והמטרה, כאילו המטרה חושבת אחרת מכה שהוא חושב ומכה שחושבים אנשים אחרים הטואלים אותה שאלה. המטרה רואה במטרה על הגבול ועל הכפר את תפקידה הראשוני והראשי. זה גם טבעי ומוכן, למטרה זו המטרה מסקיעה את כל מה שהיא יכולה מתוך התקציב שלה.

המטרה איננה שומרת על הכפרים, אבל היא גם לא שומרת על הערים. המטרה שומרת על הגבול במידה שהיא יכולה, היא טרם הגיע למצב שתוכל לשמור גם על הכפרים. המטרה דרשה השלם והערב תקציב כדי להגדיל את כוח האדם החיוני כל כך, אבל הטענה היא - מה יותר כדאי - לקנות פרה אחת או לשמור עליה. ואם מדובר על חיי אנשים - מי יכול להעריך בכסף חיי אדם?

המטרה מסכימה לתבוע את הגדלת כוח האדם של מוסר הגבול, בתוך התקציב שלה ובתוך אפשרויותיה היא עושה כמיטב יכולתה. כפי שאמרת, הועברו 400 איש מתפקידים במטרה למטרה הגבול.

ב. תקציב מוסר הפיתוח

היו"ר י. גורי:

עלינו לדון בסלטה סעיפים בתקציב מוסר הפיתוח שטרם סיימנו את הדיון עליהם, והם - פיתוח הערבה, פיתוח מחצבים ומכרות וחספסל. (קורא פירוט הסעיפים)

אני רוצה להזכיר כי בענין החספסל קיימנו בירוריה לפני שנבטנו לדון בתקציב, חוץ מזה יש באורים ב, דברי המוסר על כל הסעיפים. אם ברצון מנהל מוסר הפיתוח להוסיף הסברים - מבקשו לפתוח.

פר פלד:

ברצוני לומר כמה טלים בקשר לאילת. בישיבה שהיתה עם בא כוח הפועצה המקומית באילת נתקבל הרושם כאילו נציגי מוסר הפיתוח היו צריכים לומר: אל תעשו כביש לאילת, אין צורך. זה היה קצת טרונה, אני רוצה להסביר, כי שר הפיתוח אינו יכול לבקר טעל בטת הכנסת את חבריו במטסלה אשר יחד אתו החליטו על התקציב. אולם הוא אשר ברטו: כך לא ייבנה הנגב. האמת היא, שאנו חייבים לקבוע סולם עדיפויות, כי אין באפשרותנו לעשות הכל בבת אחת, מחוסר תקציב מספיק.

אסנס האוצר קיצץ בכל הצעות התקציב שהוגשו לו על ידי המשרדים השונים, אולם בהצעה שאוחדו הגשבו קיצץ בלי כל יחס לענין. חושבני סקיצו לפעלה סן הפדה.

בקשר לפיתוח הערבה נאמר לנו: אתם אינכם עוסקים יותר בפיתוח החקלאי של הערבה. זה היה מצויין אילו נתנו תקציב למשרד אחר, אך במסגרת תקציב משרד החקלאות יש רק 300 אלף ל"י לפיתוח הערבה, ולא קשה לתאר מה אפשר לעשות בסכום זה.

בקשר לפיתוח מקורות המים אטרו: זאת תעשה הסוכנות. אנו חושבים שרוב טיפול הענין יסבול. זה נאמר על ידי השר בנאומו בכנסת ואין לי מה להוסיף. גם הסכומים שניתנו לקידוחי מים אינם מספיקים.

היו כמה דברים בדברי בא-כוח המועצה באילת שהסתמכותי מהם. הוא אמר שמשרד הפיתוח מוצף בקשות של אנשים הרוצים להשקיע באילת; אני יכול לוטר שלא קיים דבר כזה. אבל כשהוא אטר: איננו שותפים. מים מפני שהצינורות חלודים - הרל הוא צדק, זו אמת.

אחת הסיבות ליוקר הסכר באילת היא - אי-המצאותן של משפחות במקום, באים לשם רווקים כדי להרוויח כסף. אין ישוב באילת החושב שזהו מקומו הקבוע. אילו בנינו יותר בתים - המצב היה אחר. אנו מקווים שמתקציב הפיתוח ייבנו 100 דירות אשר תינתנה בעיקר לעובדים במפעלי הנחושת. משרד העבודה בונה את הסיכונים באילת כפי שהוא בונה אותם בכל מקום אחר, את תוספת היוקר מסלם משרד הפיתוח. האוצר הבטיח, שאם משרד העבודה יחליט לבנות יותר בתים, הוא יגדיל את ההסתמכות מצדנו. המדובר הוא ב-150 יחידות.

היו"ר י. גורני: מה הם התנאים בדירה?

מר פלד: עד עכשיו הדירות היו לרווקים, לא היו בהן תנאים סיוחדיים. במספר דירות למשפחות עוסדים להכניס מספר תנאי-נוחיות.

ק. לוז: נדמה לי שנאמר כי יש באילת 100 משפחות.

מר פלד: אלה זוגות, בלי ילדים.

אנו מקווים כי בעיית יוקר הסכר תיפתר על ידי זה שיהיה ישוב קבוע באילת, וישוב קבוע יהיה כשיהיה כביש, מפעלי פיתוח, כשהאנשים יוכלו להתפרנס מעבודה מכניסה. עם הקמת מפעל הנחושת אנו מקווים שיתווספו 200 עד 300 משפחות, וזה ישנה את פני המקום.

חץ מזה יש תוכנית לבריכות אידוי של מלח. יש גם תוכניות של אנשים פרטיים להבאת מלחין לאיבוד באילת, וגם תוכנית לבניית בית קירור לאחסנת מצרכים שיובאו לנטל אילת במקום לעבור את הסואץ. מכל מקום על שני דברים יקום ישוב מפרנס את עצמו - מפעלי נחושת ומפעלי אבן השחם (גרבית). אני אספק. אם יהיו 100 עובדים במפעלי הגרבית במשך שלט השנים הבאות. זהו מפעל המוקם. שותפות בין "אבן וסיד" וגורמים אחרים. מפעלים אלה יכניסו גם מטבע זר, ואם נוסיף על זה פיתוח נטל אילת - הרל ממילא תרד מעל הפרק בעיית אילת כמחנה מבודד במדבר. כיום זהו ישוב שחי על טובס ידיות, וככל שנקדים לחסל את המצב הזה - באותה טידה נבריא את המצב ונהפוך את הישוב לנורמלי מבחינה כלכלית.

היו"ר י. גורני: לי ברור שעוד במשך שניה לא יוכל להיות

ישוב זה ישוב הנושא את עצמו. הוא יצטרך להיות נתפך, ויש בזה סכנה, מפני שכל תמיכה ממ אה אתה סכנה של דמורליזציה. אבל יש דברים אלמנטריים שהציבור חייב לתת אותם, ולפעשה תקציב זה צריך לראות כתקציב סיוחוד, לא כתקציב רגיל.

אכנס שר הפיתוח היה כוכרס להיזמר טעל
בכת הכנסת בנארטו, אבל כאן אנחנו רשמים לטורל - מה הן התביעות של טטרד
הפיתוח, טהו המיניטום הדרוש כדי לקיים את הבטיט הזה, כדי שהאנשים לא
יברחו כסנו, וגם ישמש כוח-טוטרי לאנשים לא רגילים - אבטוריסטיים,
אידיאליסטיים, בערית תוטטיים וכו'. ועדת הכספים חייבת ליצור לעצמה את
התטטה הגרורה כדי שתוכל לוסר את דעתה בענין זה.

טר פלד:

לא אגיד מה בא-כוח הטועצה הטקוטית דמה
כדריעות עבור פיתוח אילת; אגיד מה טטרד

הפיתוח ביקט ולא קיבל.

ביקטנו יצירת תעטיות אשר תיתנה פרנסה
קבועה לתוטבי הטקוט, כאן אני כולל גם את טפעל הנוחט, שלפיתוחו הוקצב
תקציב, אכנס לא טספיק. הצעתנו על פיתוח טפעל הטחט בטחקה. לפני שנה
נתנו ל"אבן וטיד" הלואאה של 25,000 ל"י בטביל פיתוח הטחט בטאילת.
הלואאה זו ניתנה בתנאי שהטביל תוכל להפכה למניות, אם טרצה בטך.
על ידי "אבן וטיד" בעטה טעט טאר בטטה זה. שר האוצר הטכיים לתת
ל"אבן וטיד" הלואאה נוטפת לטטרה זו. אנו ביקטנו טיהיה גם בתקציבנו טכום
טקביל לפיתוח הטחט, טטום של "אבן וטיד" אין הכסף הדרוש להקטת הטפעל,
כי על החברה להביא ציוד טחוץ לארץ.

היו"ר י. גורדי:

האם בטטיטה כבר תקופת הוטורייט?

טר פלד:

נטלח טטלוח. בטיוני לארצות הברית ונתקבל
יפה. חברת "אבן וטיד" טוענת טיש לה הזכנות

וטוק.

התכוונו גם לפתח טפעל לחול ופלד טפט, או לם
טעיף זה בטחק טהתקציב. אם נוכל לטצוט הלואאה - בעטה זאת.

הטוב הטני של תביעותינו התייחט לשירותים
שהטדינה צריכה לטפק, כגון: חטול, כביש גישה לטקה, כדי לאטטר העברת
טטעונים כבדים שלא בדרך האוויר. אילן היה כביש טלול עד הטוף אטטר היה
להעביר טונה ב-20 ל"י בטקוט ב-40 ל"י.

יש טקום לעטות רביזיה בקטר לכיטוי האוצרות.
האנטיים אינם טטלטיים בעד טיים, חטמך וכו',
טטום ההתחלטות הטטפדת של התוטביים בטילת, אין עם טי לדבר. אנו טקווים
שתהיה טטביליזציה עם פתיחת טפעל הנוחט, כי אנשים הבטיים לטילת טחוץ
אידיאה הם טועטיים טאר. בדרך-כלל באים לטילת אנשים כדי להרוויח כסף.

ישנה גם תוכנית לפיתוח הקייט. הולך רבונה
בית טלון גדול, הטטילה הקציבה לבנייתו 120 אלף ל"י. שלד הבניין
כבר בטור.

אחת הטענות של בא-כוח. טועצת אילת נגדנו
היתה, שהקבלן היחידי הוא "טולל רונה". אני יכול להודיע כי לפי טעה
לא טצאנו קבלן אחר שיטכיים לעבוד בטילת. קבלנים פרטיים בכלל אינם רוצים
לצאת לטקוטות כאלה. בא-כוח הטועצה חוטב טאילו היו גם קבלנים אחרים,
הטחירים היו יותר זולים.

בראית פברואר, כטקיצנו את תקציב הפיתוח,
כתבתי טכתב איטי לטנהל טטרד האוצר וביקטנו להעטיד את טעיף "טילת"
לא על טכום של 200 אלף ל"י כי אם על טכום של 700 אלף ל"י. ביקטנו הקצבות
להקטת טזה, היות וטירות הדיגיים הולכות ונהרטות, להלואות לטפעלי טלצכה,
לטבנים ציבוריים (כולל בית-חלוצות) ועוד, אולם לא קיבלנו את התקציב
הדרוש לכל הטפעלים האלה.

ט. דיין:

האם החרות שהוקטו בטביבה הטיט עוטדים
לחטל אותן, או טטטרד החקלאות יטפל בהן?

טר פלד:

ראשית כל, צריך לדעת על איזה חוות מדובר.
היו בסביבה ההיא שלש חוות - עין גדי,
עין רדיאן ועין יהב, ובאר-אורה, התקיימה לפחות כפי שאבי יודע
בעין-גדי ובעין-רדיאן יועלו קבוצות-חלוץ של גופים התיסבותיים. על
עין-יהב מתנהל דיון. בינתיים יש עם כעין חווה מטלטלת שטרד החקלאות
יקבל אותה וימשיך לפתחה. היום או מחר יוצאים לטח סי שטרובה על הנגב
עם מנהל טרד החקלאות. גבתי, וטרד החקלאות יקבל את הטיפול בטעלים
אלה לידינו.

ט. דיין:

האם אתם משייכים לקדוח?

טר פלד:

בתקציב יש 400 אלף ל"י למטרה זו.
מחפשים טים גם במקומות חדשים. השר בנווטו
בכנסת פרס את המקומות בהם ימשיכו בקידוחים, בעיקר בסביבות תפוע וסדום.
בסדום נתקלו בבאר ארטזיאנית, רוצים להמשיך בחיפוסה.

ט. דיין:

האם נעשות פעולות לפיתוח תעשיות שאינן
כבדות?

טר פלד:

יש נסיונות; ניסו במלאכת הטריבדים, כ-12
נשים עובדות בזה. התקציב שביקשנו לפיתוח
מפעלי פלאכה לא ניתן. בסנה שעברה היה סכום של 30 אלף ל"י, השנה ביקשנו
60 אלף ל"י, אולם לא ניתן לנו כלום.

ק. לונד:

יש סעיף, הלואות לחברת הפוספטים להרחבת מפעל
הכרייה. אני מבין שהכוונה היא לחפירת
אבן; האם בשביל זה דרושים מפעלים או שפא זהו סכום להון חוזר?

טר פלד:

לחברה באמת חסר הון חוזר. היא ביקשה
1,300,000 ל"י, לא ניתן לה הכל מפני שלא
היה כסף. החברה עובדת כעת עם הרבה סכונות שכורות - מחפרים, טרקטורים,
דחפורים וכו'. החברה טוענת, שלו סכונות אלה היו שלה, זה היה טוריד את
ההוצאות בהרבה. לטענה, כוונת הסעיף הזה היא להזמנת ציוד.

חסמל. לחברת החשמל ניתן לכאורה תקציב גדול,
אך החברה ביקשה 45 מיליון ל"י וקיבלה רק 15 מיליון ל"י. יש שתי
אפשרויות - שהחברה תשיג כספים בעצמה; שחלק מתוכנית הפיתוח לא יוצא
לפועל. האפשרות השניה היא הרח-אסון, טום שיש חסס שנחזור לתקופת
ההגבלות בשימוש בחשמל, כולנו זוכרים תקופה זו, כולנו יודעים
בכמה עלתה למסק הארץ. בסנה הבאה צפוי לנו מספר בחשמל.

הינו"ר י. גוריי:

האם יש סכויים להצגת חשמל?

טר פלד:

ראשית כל אני רוצה לוטר כי על ידי חברת
הסילומים אפשר יהיה להזמין סחורות בסווי
גדול פי כמה מאשר הסכום המוקצב במטבע זר. הסחור הוא במטבע ישראל.
החברה זקוקה לעוד 12 מיליון ל"י. 6 מיליון היא תשיג, כנראה, על ידי
מלווה בצורה של אגרות חוב; ישנה הבטחה מצד קופות התגטולים לחתום על
6 מיליון ל"י. נוסף לזה יש סכויים לקבלת הלואה מאנגליה למטפר
סנים, המוצר הסכים להלוואה קצרת-טועד.

הישיבה נועלה בשעה 13.15